

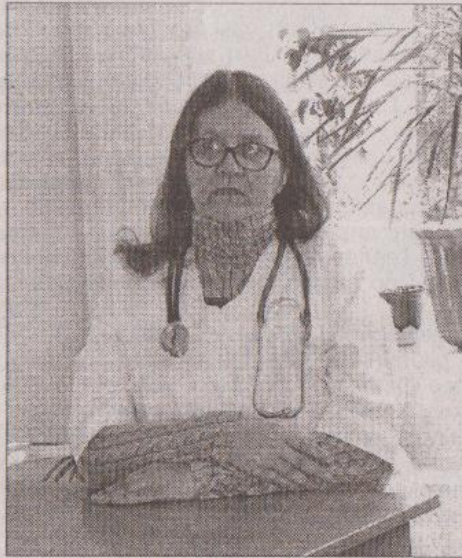
Її покликання – сімейний лікар

Іван МОЧЕРНЯК

Ірина Коваленко працює сімейним лікарем загальної практики сімейної медицини. Ми з нею зустрічалися на початку минулого тижня. Порадив написати про свою колегу головний лікар районного центру первинної медичної (медико-санітарної) допомоги Олександр Стратюк.

Під час нашого спілкування Ірина Володимирівна розповіла, що родом вона з села Кам'янка, Серединобудського району Сумської області. У 1979 році сім'я переїхала до Острога, бо батько отримав призначення на Острозький шиноремонтний завод.

Після закінчення Тернопільського медичного інституту, проходження інтернатури, у 1993 році почала працювати терапевтом Острозької ЦРЛ. Під час реформування медицини перекваліфікувалася в сімейного лікаря. Ірина Коваленко багато доброго розповідала про свою колегу, з якою регулярно позмінно працювала – Наталія Чубенко. Досвідчений та авторитетний медик, за яку було віддано багато голосів у нашому голосуванні «Двадцять най-

успішніших острожан», через сімейні обставини нещодавно переїхала на Київщину.

Крім роботи в Острозькій поліклініці, Ірина Коваленко працює в Національному університеті «Острозька

академія». Там вона, як терапевт, зовнішній сумісник, приймає студентів, які занедужали, проводить профілактичну роботу, спілкується зі студентами щодо укладання ними декларацій із сімейними лікарями.

Пригадуючи своє дитинство, Ірина Володимирівна сказала, що вже десь у 10 років у неї з'явилося бажання бути лікарем. Мабуть, причиною цього стало те, що в шкільному віці вона часто бувала у сільському ФАПі. Там працювала фельдшером її бабуся і дівчинка бачила, як працює медик. Під час дитячих ігор Іринка часто «лікувала» своїх друзів. В шкільні роки бажання бути медиком тільки зміцнилося.

Продовження на 11-й стор. >>>

Її покликання – сімейний лікар

<<< Закінчення.
Початок на 3-й стор.

Після отримання атестату про середню освіту, перша спроба вступити до медінституту була невдалою. Майже рік Ірина Коваленко наполегливо готувалася до вступу. Особливо звертала увагу на хімію та фізику, через які перший раз не вистачило балів. З другої спроби, здавши екзамени на дві «5» і стільки ж «четвірок», героїня моєї короткої розповіді стала студенткою лікувального факультету ТДМУ.

– Під час навчання мені всі дисципліни подобалися в тій чи іншій мірі, крім хірургії, – зізналася Ірина Володимирівна. – Роздумовуючи про свою спеціалізацію, мала намір обрати гінекологію. Проте, декан нашого факультету порекомендував терапію. За це я йому вдячна, бо робота мені подобається, мені здається, що саме сімейний лікар – моє покликання. Особливо люблю працювати з дітьми, молоддю. Уже працюючи терапевтом, пізніше стикалася з гінекологією і зрозуміла, що це не моя спеціалізація.

Багато років Ірина Коваленко працювала влітку в ДСОК «Країна мрій» («Корчагінці»), який вже багато років успішно працює в урочищі Бір Межирицької сільської ради.

Хоч робота в поліклініці й таборі зовні схожа, але там є своя специфіка й велика відповідальність за здоров'я дітей. Під час роботи в «Країні мрій» бувало різне, але любов до професії, знання, наполегливість і відповідальність завжди допомагали вирішувати різні проблеми. Крім того, Ірина Володимирівна періодично працює ургентним терапевтом в ЦРЛ.

Крім прийому в поліклініці, сімейні лікарі відвідують хворих на дому, призначають їм лікування, направляють на консультації та лікування до інших фахівців, до стаціонару. Ірина Володимирівна зазначила, що більше доводиться їздити по викликах взимку (більше 10), коли багато людей хворіють на грип та гострі респіраторні вірусні інфекції. Влітку, а також ранньої осені та пізньої весни, острожани менше викликають медиків до своїх осель – в середньому три – п'ять.

– У нас хороший колектив, – сказала в кінці нашого спілкування Ірина Коваленко. – Острого тепер обслуговують три сімейні лікарі – наша завідувача Людмила Маєвська, Марія Зеленюк і я. Ми допомагаємо одна одній, при

необхідності підміняємо, радімося. Приходять молоді лікарі. Стараюся їм допомагати, налагодити добрі відносини. Тепер працює у нас молодий інтерн Галина. Сумую, що уже не працює з нами Наталія Іванівна. Ми з нею найбільше співпрацювали, «розділяли» позмінно один стіл, допомагали одна одній. Напередодні нашого професійного свята бажаю всім колегам, ветеранам, молодим медикам, майбутній зміні міцного здоров'я, миру, натхнення, задоволення від роботи, успішного лікування хворих та Божого благословення.

Колектив нашєї газети приєднується до вітань усім медикам Острожчини з професійним святом. Щоб не повторювати те, що сказала героїня моєї короткої розповіді, побажаю медикам нашого краю всіх людських благ, а ще, щоб у них, як і в рятувальників, якомога менше було екстреної роботи, щоб вони могли більше зосередитися на профілактиці захворювань. Це означає, що всі ми з вами, шановні читачі, будемо здорові. Саме життя і здоров'я є найціннішими для людей і всього живого... ■